

Hur Gud besvarar böner

Hur Gud besvarar böner

Hur kan vi vara säkra på att Gud besvarar våra böner? Det räcker inte att vi bekräftar vår tro på bönen. Tusentals mödrar har till exempel trott på bönen och bett Gud att skydda sina söner på slagfältet, bara för att få beskedet att de har dödats. Att bekräfta vår tro på bönen förklarar inte heller varför en hel nation som ber om fred ofta hamnar i krigets virvelström.

Å andra sidan finns det tusentals som ivrigt vittnar om att Gud har besvarat deras böner om deras barns säkerhet. Andra tusentals vittnar om det underbara sätt på vilket Gud har gett dem andra speciella välsignelser som de bett om. Enbart utifrån erfarenheten kan det därför verka som om Gud besvarar vissa människors böner, men inte andras.

Detta stämmer dock inte överens med vad Skriften säger om Gud. Bibeln säger att han "inte gör skillnad på personer". Det måste alltså finnas någon god anledning till att Gud besvarar vissa böner och inte andra. Om vi kan hitta den anledningen, bör det

hjälpa till att återställa tron hos vissa vars böner till synes har förblivit obesvarade.

Bön är en mycket viktig del av den kristna erfarenheten. Den praktiseras också i stor utsträckning av anhängare av många andra religioner. Lusten att be är ett erkännande av vårt beroende av en högre makt, ett uttryck för insikten att vi behöver hjälp från någon källa utanför och högre än oss själva. Utan tvekan gläder sig Gud över den uppriktiga lusten hos alla som försöker kontakta honom i bön, för i alla fall i denna utsträckning är det ett erkännande av hans suveräna makt.

Den nästan universella driften att be beror på att människan ursprungligen skapades till Guds avbild. Som ett resultat av människans fall i synd och död har den gudomliga avbilden i hennes karaktär blivit mycket suddig, i många fall nästan utplånad, men rester av den finns fortfarande kvar, och en av dess manifestationer är driften att be. Det kan finnas miljoner som aldrig ber, men som ofta känner att de borde göra det och har en känsla av skuld för att de inte gör det.

Gud gläder sig över sina skapelsers böneliv. Men varför hör han vissa människors böner, medan andra böner uppenbarligen förblir obesvarade? Jesus antyder svaret på denna fråga i sina iakttagelser om de skriftlärdas och fariséernas böner. De bad för att bli sedda och hörda av människor, förklarade Jesus, och trodde att Gud skulle höra dem för att de talade så mycket. Detta påminner oss om att det finns lämpliga och olämpliga attityder till bön, liksom korrekta och felaktiga metoder. Många kan vara uppriktiga, men deras metod är olämplig.

Skriften visar också att det finns lämpliga och olämpliga saker att be om. Aposteln Jakob skrev: "Ni ber och får inte, därför att ni ber fel." (Jakob 4:3). Det är oerhört viktigt att fastställa vad vi har privilegiet att be Gud om att ge oss i form av förmåner. Vi kan inte förvänta oss att be Gud om allt vi tror att vi önskar och få våra böner besvarade.

Syftet med bön

Det finns ett gudomligt syfte med bönen, och det är mycket viktigt att vi håller detta i minnet om vi ska förstå varför vissa böner förblir obesvarade. Gud skapade inte bönen som ett sätt att ta reda på hur

han ska sköta sina angelägenheter här på jorden. Han vill inte att vi ska tala om för honom vad han ska göra. Han har sina egna fasta planer och syften, och om vi ska få ta del av hans rikedomar är det viktigt att våra böner är i harmoni med dessa. Vi ber fel varje gång vi ber Gud om välsignelser som han inte har tänkt att ge oss.

I Skriften uppmärksammas vi på olika typer av böner. Framför allt är det böner av tacksamhet. Gud är utan tvekan glad när hans skapelser erkänner honom som källan till sina välsignelser och därför lyfter sina hjärtan och röster till honom i tacksamhet.

Det finns också bön av tillbedjan, böner som erkänner Skaparens härliga egenskaper – hans visdom, hans rättvisa, hans kärlek och hans makt. Önskan att ära Gud bör vara motivet för en stor del av våra böner.

Böner om Guds nåd är också lämpliga. Skrifterna uppmanar alla kristna att söka gudomlig förlåtelse för sina synder genom bön. Paulus talar om detta som att "frimodigt träda fram inför nådens tron" för att där få nåd och finna hjälp i varje nöd. Hebreerbrevet 4:16

Sedan finns det förstås böner som är önskemål om vissa välsignelser eller tjänster från Herren. Det är dessa vi är särskilt intresserade av just nu. Vissa ber om hälsa, antingen för sig själva eller för andra. Vissa ber om rikedom. Vissa ber om skydd under en resa. Miljontals människor ber om fred. Det har ofta hänt att medborgare i länder som står i krig med varandra ber om att deras respektive arméer ska segra. Vi antar att alla som vänder sig till Gud i bön är uppriktiga, och naturligtvis ber de honom om det som för dem verkar vara viktigast just då. Men rättfärdigar Bibeln vår tro att alla dessa böner ska besvaras?

Det kan hända att Gud besvarar en mors bön om säkerhet för hennes son på slagfältet. Eller så kan det hända att böner om fred för en nation besvaras. Men om och när sådana böner besvaras betyder det helt enkelt att det var i enlighet med hans vilja att göra så. Gud har en fast plan, i enlighet med vilken han är uppmärksam på mänskligheten. Den planen gjordes inte för att tillfredsställa hans mänskliga skapelsers nycker och önskningsar, och ingen mängd böner kan ändra hans planer.

”Bön förändrar saker”, säger man, men den förändrar inte Guds planer. Gud ser inte till oss eller till nationerna – inte ens till Förenta nationerna – för att lära sig vilka förändringar han bör göra för att förbättra förhållandena för oss eller för världen i allmänhet. Hur lite förtroende skulle vi ha för en gud vars åsikter kunde påverkas eller vars planer kunde ändras av hans folks värtaliga böner!

”Ske din vilja”

I sina böner bör Guds folk ha som högsta prioritet i sina tankar och hjärtan önskan att hans vilja ska ske i alla deras erfarenheter. Vi har ett utmärkt exempel på detta i Jesu fall. I Getsemane trädgård, när Mästaren stod inför arrestering och död, ”kom ångest och förtvivlan över honom, och han sade till dem [sina lärjungar]: Mitt hjärta är redo att brista av sorg ... Han gick lite längre, föll på sitt ansikte i bön och sade: Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå mig förbi. Men inte som jag vill, utan som du vill.”
Matteus 26:38,39

Det var Guds vilja att Jesus skulle lida förnedring och död som människornas förlossare och frälsare. Denna viktiga del av den gudomliga planen hade

förutsagts av de heliga profeterna i Gamla testamentet. Jesus ville framför allt annat att Guds vilja skulle fullbordas, oavsett vad det innebar för honom. Han bekräftade detta senare, när han var på väg att arresteras. Petrus drog sitt svärd för att skydda sin Mästare, som sade till honom: "Stick tillbaka ditt svärd i skidan. Ska jag inte dricka den kalk som min Fader har gett mig?" Johannes 18:10,11

Jesu efterföljare har förmånen att lida och dö med honom. Paulus talade om att bli "korsfäst" med honom, och han skrev också: "För er är det givet för Kristi skull, inte bara att tro på honom, utan också att lida för hans skull." (Galaterbrevet 2:20, Filipperbrevet 1:29). Vi är kallade att följa i Jesu fotspår, så vi vet att det inte är Guds vilja att bespara oss alla svårigheter. Liksom för Jesus bör därför vår främsta vara att Herrens vilja ska ske i våra dödliga kroppar. Herrens vilja kan vara att vi under en tid får njuta av vissa jordiska välsignelser, men våra böner bör inte handla om dessa, utan om att hans vilja ska ske.

Jesus utvecklade denna punkt när han sade till sina lärjungar att så länge de förblev i honom och hans ord förblev i dem, kunde de be om vad de än önskade, och det skulle beviljas dem (Joh 15:7). Detta kan verka som en försäkran om att vi har privilegiet att be Gud om allt vi kan tänka oss och önska. Men så är det inte!

Lägg märke till villkoret som Mästaren fäster vid detta uttalande: "Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er." Att förbli i Kristus betyder att vara en del av hans kropp, där han är vårt huvud. Det betyder att hans tankar blir våra tankar och hans planer våra planer. Om vår vilja på detta sätt helt har överlämnats till Gud, genom Kristus, kommer vi inte att ha någon egen vilja, och våra böner kommer inte att vara önskemål om det vi vill ha, utan endast om det som är i harmoni med vårt huvuds vilja. Genom att på detta sätt be i harmoni med Herrens vilja kan vi vara säkra på att få positiva svar.

Detta är i harmoni med ett annat uttalande som Jesus gjorde till sina lärjungar, där han informerar oss om att vår himmelske Fader kommer att glädja sig åt att ge "den helige Ande till dem som ber

honom". (Lukas 11:13). Att vara fylld av Guds Ande innebär att hans tankar dominerar vårt tänkande och att våra liv anpassas efter dessa tankar. Då kommer vi inte att be Gud om andra välsignelser än de som han har lovat att ge, och det kommer aldrig att råda någon tvekan om att våra böner blir besvarade.

"Ditt rike komme"

Som svar på lärjungarnas begäran "Herre, lär oss att be" gav Jesus dem det som nu är känt som "Fader vår". I denna modellbön får vi en vägledning till vad vi kan be om.

En viktig del av denna korta bön är den rätta metoden att närma sig Gud – "Fader vår som är i himlen, helgat varde ditt namn" (Luk 11:1–2). I Skriften kallas Adam "Guds son" (Luk 3:23, 38). Men när han syndade förlorade han sin son, blev främmande för Gud och dömdes till döden. Adams barn, hela mänskligheten, är på samma sätt främlingar och främlingar för Gud, så de kan inte på rätt sätt tilltala honom som "vår Fader som är i himlen". Detta är ett privilegium som tillhör uteslutande dem som har ångrat sina synder, accepterat Jesus som sin personlige Frälsare och ägnat sina liv åt Gud i

fullständig hängivenhet för att göra hans vilja. Sådana beskrivs som att de har tagit emot Guds Ande av sonskap och därmed blivit hans barn.

Som Guds barn kommer dessa framför allt att önska att ära sin Faders namn. Så genom ord och handling kommer deras inställning alltid att vara: "Helgat varde ditt namn." Att på rätt sätt ära vår himmelske Faders namn innebär att när vi närmar oss honom i bön, ska vi göra det på det sätt som Jesus har beskrivit för oss i Skriften. Han förklarade att våra böner ska frambäras i hans namn. Johannes 15:16

Det finns en anledning till detta. Som medlemmar av det rättvist dömda släktet har vi ingen ställning vid den gudomliga nådens tron utom genom Jesus, vår Försvarare. I hans namn och genom förtjänsten av hans utgjutna blod har vi förmånen att "frimodigt" gå fram till nådens tron för att söka förlåtelse och alla andra välsignelser som vår kärleksfulle himmelske Fader har lovat att ge. (Hebreerbrevet 4:16). Om vi på rätt sätt hedrar hans namn som heligt, kommer vi aldrig att våga närma oss honom annat än genom Jesus.

När vi följer exemplet i Herrens bön, kommer våra böner inte så mycket att handla om oss själva som om andras välsignelse. Detta framgår av den inledande bönen: "Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden, såsom i himlen." (Matteus 6:10). Svaret på denna bön kommer att vara ett svar på mycket av det som människor har bett om genom århundradena. Det svaret kommer att tillfredsställa alla människors legitima önskningsar. Det kommer att innebära fred, hälsa och evigt liv för alla som anpassar sig till de rättfärdiga lagarna i Herrens rike.

De välsignelser som mänskligheten längtar efter och som miljoner ber om, har alla förutsetts av Gud och tillhandahållits genom det rike som han har lovat genom alla sina profeter. I dessa löften finner vi många detaljer om de välsignelser som det kommer att garantera folket, inklusive återupprättelsen av dem som har dött. Nej, Gud har inte varit likgiltig för människors lidande, och han har inte heller varit döv för deras rop på hjälp; och hans svar på deras böner, när det kommer i sinom tid, kommer att överträffa allt de någonsin vågat hoppas på.

Ta exemplet med en mor som ber för sin sons säkerhet på slagfältet. Hon älskar honom, och ingenting betyder mer för henne än att han återvänder hem till familjen. Men han återvänder inte, och hennes första tanke kanske är att Gud inte bryr sig, att han inte har någon medkänsla. Hur annorlunda skulle hon inte känna om hon kunde tro att Gud har ordnat en hemkomst som är långt mer tillfredsställande än hon någonsin kunde föreställa sig när hon bad!

Hur lite vet en mor ibland om de svårigheter och lidanden som hennes barn kan räddas från genom att somna in i döden. När allt kommer omkring är både modern och hennes son medlemmar av en döende ras, och skillnaden mellan att dö på slagfältet och att dö senare av ålderdom är bara en ögonblicksskillnad jämfört med den oändliga evigheten. Det är från denna synvinkel vi måste lära oss att se på det a ämnet bön och det sätt på vilket Gud besvarar våra böner.

Det faktum att vi ber till Gud är ett erkännande av vår tro att hans visdom, makt och kärlek vida överstiger våra egna. Ändå glömmer vi ofta detta och känner att

han inte har hört våra böner eftersom han inte har besvarat dem som vi skulle ha gjort, genom att utöva våra egna minimala förmågor. Längden på vårt fördömda liv är mycket kort. Vi bedömer prestationer utifrån om de når sin fulländning inom den korta tid som vi känner till. Men vi bör inte bedöma Guds verk utifrån denna synvinkel.

Skriften talar om Gud som "från evighet till evighet" (Psaltaren 41:13; 90:2). Han är inte tvungen att fullborda någon särskild fas av sin plan inom vår korta livstid, inte ens om det har att göra med våra individuella önskemål. Om vi idag bad Gud om några särskilda välsignelser som skulle vara i enlighet med hans vilja, och svaret inte kom förrän imorgon eller till och med i övermorgon, skulle vi inte förlora tron på honom, utan glädjas när svaret väl kom. Gud har också sina "morgondagar". Hans dagar mäts inte i timmar, för de är tidsåldrar, och i hans "morgondags"-tidsålder, den tusenåriga perioden av Kristi rike, kommer alla de välsignelser som världen legitimt har längtat efter, och som miljoner har bett Gud om, att rikligt utgjas över mänskligheten. I erkännande av detta kommer folket då att svara: "Detta är vår Gud,

vi har väntat på honom ... vi ska glädjas och jubla över hans frälsning." Jesaja 25:9

"Som i himlen"

Vi har redan lärt oss att Gud inte kommer att besvara någon bön som inte är i harmoni med hans vilja. I den största av alla böner, Herrens bön, framgår denna princip tydligt. Den ber Gud om välsignelser över jordens folk – inte någon sorts förmodat goda saker som de kanske längtar efter, utan saker som är i harmoni med hans vilja. "Ske din vilja på jorden, såsom i himmelen."

Vilken stor frihet han har gett oss när det gäller saker som är i harmoni med hans vilja! Guds vilja sker i himlen, och det är hans avsikt att den ska ske på jorden i samma utsträckning. Vi vet naturligtvis inte alla sätt på vilka Guds vilja sker i himlen, men vi kan vara rimligt säkra på att det onda som nu finns på jorden inte plågar livet för dem i den andliga världen som vi kallar himlen.

Krig är ett ont som inte är i harmoni med den gudomliga viljan. Bör vi då be om fred? Absolut! Vi kan faktiskt inte be om att Guds vilja ska ske på

jorden som i himlen utan att be om fred. Men våra böner om fred bör vara i överensstämmelse med Guds plan för att upprätta fred, och det är hans plan för riket. Han har lovat att upprätta ett rike, att upprätta en regering. Jesus kommer att vara kungen i den regeringen. "Regeringen skall vila på hans axlar", skrev Jesaja, och "hans regering och fred skall ha ingen ände". Jesaja 9:6,7

Gud ser utan tvekan med sympati på mänsklighetens längtan efter att avskaffa krig. När den internationella spänningen är hög och krig verkar oundvikligt, känner troende människor på båda sidor sig tvungna att be om fred. De meningsskiljaktigheter som hotar att utlösa krig kan lösas eller inte, men vi vet att det i slutändan kommer att bli universell och varaktig fred. Inte för att nationernas äntligen kommer att hitta en fungerande formel för fred, utan för att "Fredsfursten" kommer att ta över styret över jorden och bönen "Ditt rike komme" kommer att besvaras.

Kristi regering symboliseras i Skriften som "Herrens berg", och i Mika 4:1-4 läser vi att tiden kommer när folket kommer att säga "Låt oss gå upp till Herrens berg och till Jakobs Guds hus, så att han kan lära oss

sina vägar och vi kan vandra på hans stigar. Ty lagen skall gå ut från Sion och Herrens ord från Jerusalem. Och han skall döma mellan många folk och tillrättavisa mäktiga nationer långt borta, och de skall smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Nation skall inte lyfta svärd mot nation, och de skall inte längre lära sig krig. Men de skall sitta var och en under sitt vinstockar och under sitt fikonträd, och ingen skall skrämma dem, ty Herrens, härskarornas Guds, mun har talat.”

Vilket underbart program för nedrustning! Det är Guds program, och när vi ber om fred och om att nationerna ska nedrusta, låt oss göra det med förvissningen om att Gud kommer att höra oss och att han kommer att besvara våra böner i harmoni med sin vilja, som kommer att vara Guds rikes väg. ”Han får krig att upphöra”, profeterade David. Psaltaren 46:9

”Ingen mer död”

Sjukdom och död är en följd av våra första föräldrars synd och hör till de onda ting som Gud har lovat att utplåna. Ska vi då be om hälsa och be Herren att rädda livet på våra nära och kära som kanske har

drabbats av allvarlig sjukdom? Ja, men alltid med förståelsen att vi vill att Herrens vilja ska ske, och med vetskapen om att det kanske inte är hans vilja att ge hälsa och liv till dem vi ber för, förrän dessa välsignelser blir tillgängliga för alla under de tusen åren av Kristi rike.

Vi vet att alla sjukdomar då kommer att botas. "Invånarna [på den dagen] kommer inte att säga: Jag är sjuk", skrev Jesaja. (Jesaja 33:24). Paulus beskrev några av välsignelserna i Kristi rike och skrev att Kristus kommer att regera tills alla fiender har underkastats honom, och att den sista fienden som ska förstöras är döden. (1 Korintierbrevet 15:25,26). När aposteln Johannes i en vision såg Guds rike upprättat på den jorden, insåg han att det som ett resultat av detta inte skulle finnas "någon död mer, ... och ingen smärta mer". Uppenbarelseboken 21:4

När vi ber om hälsa och liv, låt oss förstå innebörden av denna större försyn som Skaparen har gjort för att ge dessa välsignelser, inte bara till oss och våra nära och kära, utan till hela mänskligheten som kommer att söka dem genom ödmjukhet och lydnad under de

tusen år som Kristus regerar. Detta gör vi när vi ber: "Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden, såsom i himlen." Matteus 6:10

"Från fiendens land"

Guds vägar och de försörjningar han har gett sina skapelser är alltid mycket bättre än de som mänsklig visdom kan tänka ut. Vi ber om hälsa, skydd och fred, men vem har någonsin tänkt på att be om att få tillbaka sina älskade döda? Men Gud har i sin plan gått längre än vad vi har kunnat tänka oss att be om. Han har lovat att återuppväcka de döda!

Hur många mödrar har inte haft hjärtat krossat över förlusten av en älskad liten. En av dessa omnämns av profeten Jeremia . Hennes namn var Rakel. Jeremia skrev: "En röst hördes i Rama, klagan och bitter gråt; Rakel grät över sina barn och vägrade att tröstas." Profeten fortsätter: "Håll upp med att gråta och torka dina tårar, ty din möda skall belönas, säger Herren, och de skall återvända från fiendens land." Jeremia 31:15,16

Döden är människans största fiende, och det är Guds plan att återuppväcka alla som befinner sig i dödens

"land". Denna stora nåd ingår också i vår bön "Komme ditt rike", för under Kristi rike kommer alla som ligger i sina gravar, i dödens tillstånd, att höra Människosonens röst och komma fram. Johannes 5:28,29

Människans återupprättelse till livet beskrivs av aposteln Petrus som "återställande", och han säger oss att efter Kristi återkomst kommer det att bli "tider av återställande av allt", vilket alla Guds heliga profeter har lovat sedan världens begynnelse. Apostlagärningarna 3:20,21

Under vinstocken och fikonsträdet

Många ber om rikedom, eller åtminstone om ekonomisk trygghet. Nästan alla känner en viss rädsla eller osäkerhet när de närmar sig ålderdomen. Kommer vi att vara ekonomiskt trygga när vi når en ålder då det inte längre är möjligt för oss att försörja oss? Det är förståeligt att alla som tror på Gud och ser honom som en som älskar och bryr sig om oss, vänder sig till honom i bön om ekonomisk trygghet.

Vi vet naturligtvis att det finns miljontals människor i världen som inte har ekonomisk trygghet. Det finns

också miljontals som bokstavligen svälter och saknar ordentlig mat, kläder och tak över huvudet. Gud älskar alla dessa människor, och även om vi skulle uppskatta om han välsignade oss med en mer gynnsam livssituation, är det inte bättre att glädjas över den kärleksfulla försörjning han har ordnat för att ta hand om alla fattiga och behövande i sin egen tid och på sitt eget sätt? Det är vad han har lovat att göra!

I Guds löften symboliseras tanken på ekonomisk trygghet av idén att bo under sin egen "vinranka" och sitt eget "fikonträd". Profeten förkunnar att alla kommer att bli välsignade på detta sätt, och Guds försörjnings en kommer att vara så fullständig att rädslan kommer att försvinna, eftersom "ingen kommer att göra dem rädda". Mika 4:4

I Jesajas profetia ges vi en liknande försäkran om Guds välsignelser för världen i den kommande tidsåldern. Guds profet säger oss att då kommer de inte att bygga hus för andra att bo i, och de kommer inte att plantera och andra äta, utan folket kommer att länge njuta av frukterna av sina händers verk. De kommer att njuta av frukterna av sitt arbete för evigt

om de fortsätter att lyda de rättfärdiga lagarna i det rike som då kommer att härska över världen. Jesaja 65:20-25

Detta kapitel i Jesajas profetia visar att Guds välsignelser i det riket kommer att utgjas över folket som svar på deras böner. "Innan de ropar, ska jag svara, och medan de ännu talar, ska jag höra." (vers 24). Detta har hittills inte varit erfarenheten för den stora majoriteten, eftersom tiden ännu inte är inne för att utsträcka de förmåner som de har bett om, och eftersom han vet att deras erfarenheter av motgångar kommer att hjälpa dem att uppskatta de välsignelser som han kommer att ge dem under de eviga åren.

När riket är upprättat, hur annorlunda kommer det att bli. De välsignelser som den döende mänskligheten längtar efter kommer då att bli tillgängliga redan innan de hinner be om dem. "Innan de ropar, ska jag svara." Och när de lär sig att be honom om hans gåvor, kommer svaren på deras böner att vara så verkliga och så omedelbara att det kommer att verka som om de kom innan den bönande hade avslutat

sin bön. "Medan de ännu talar, ska jag höra." Jesaja 65:24

"Vårt dagliga bröd"

Svaret på bönen "Ditt rike komme" innefattar många materiella välsignelser som fromma människor i världen brukar be om, men så ofta inte får. Vi gläder oss över att tiden närmar sig då dessa legitima materiella välsignelser kommer att börja flöda till "alla jordens släkter", som Gud lovade Abraham. (1 Mosebok 12:3). Under tiden är det bra att fundera över hur Gud besvarar bönerna från sitt helgade folk nu, bönerna från dem som har förmånen att tilltala honom som "vår Fader som är i himlen".

Dessa har, mer uppriktigt än någon annan, fortsatt att be om att Guds rike ska komma. Samtidigt har de haft förmånen att be Gud om sina egna omedelbara dagliga behov, eftersom Jesus lärde dem att be: "Ge oss i dag vårt dagliga bröd."

Detta är en mycket måttlig begäran, och när den framförs i rätt anda är det ett erkännande av att Herren bäst vet vad våra dagliga behov kan vara, och att vi kommer att vara nöjda med vad han anser vara

klokt att ge oss. Dessutom är det viktigt för dem som vandrar i Jesu uppoffrande fotspår att inse att våra andliga behov är långt viktigare än de materiella. Bröd används i Skriften för att symbolisera sanningen, evangeliets sanning, ordets sanning, den gudomliga planens sanning. Gud har lovat att ge oss detta livets bröd i överflöd, så vi kan be med full förvissning, i vetskap om att våra böner främst gäller den andliga föda som han har lovat, och därför är i harmoni med hans vilja.

”Som vi förlåter”

”Förlåt oss våra synder, såsom vi förlåta dem som syndar mot oss.” Denna del av Herrens bön kan endast uttalas uppriktigt av dem vars hjärtan är fyllda av samma kärleksfulla ande som fick vår himmelske Fader att sända sin Son till världen för att vara vår Frälsare och Räddare. Denna kärlek ger förlåtelse åt syndare som har syndat mot Gud genom att bryta mot hans lagar. Han är villig att förlåta oss, men endast under förutsättning att vi har rätt inställning i hjärtat gentemot dem som syndar mot oss. Detta är utan tvekan ett provande test av vår uppriktighet.

Gud förlåter sitt folk eftersom han anser att deras adamiska ofullkomligheter täcks av värdet av Kristi försonande blod. Detta innebär att den som ber är en helhjärtad troende på Kristus, vars acceptans av Kristus är så förbehållslös att han har gett upp allt annat för att följa sin Mästare. Endast sådana kan vända sig till Gud i bön och be om förlåtelse i Kristi namn.

"Befria oss från det onda"

"Led oss inte in i frestelse, utan befria oss från det onda." Den första frestelsen som nämns i Bibeln var den som drabbade moder Eva. Hon frestades av den fallne Lucifer, genom ormen, att bryta mot Guds lag. Överträdelsen av Guds lag betecknas i Skriften som synd (), och ordet frestelse används för att beskriva varje försök, lockelse eller uppmaning till synd. Djävulen är den största av alla frestare, och han använder många och olika medel för att framföra sina syndiga lockelser till dem som han försöker locka bort från Gud och in på orättfärdighetens vägar.

"Gud frestar ingen", skrev Jakob (Jakob 1:13). Detta betyder att vi kan lita på att Gud inte kommer att leda

oss in i frestelse, och därför åberopar vi denna försäkran i våra böner.

Hur hoppfullt är inte kontrasten till detta – ”Befria oss från det onda.” Djävulen, den store bedragaren, har genom århundradena utövat sitt inflytande på människan, och särskilt på Guds folk, för att fjärma dem från sin Skapare. Resultatet har varit tragiskt – en värld som till stor del styrs av synd och själviskhet – ”denna onda värld.” (Galaterbrevet 1:4). Men Gud har lovat befrielse från ”fågelskärarens snara” och från det onda som fågelskäraren har skapat i världen. Psaltaren 91:3

Guds löften om befrielse är av personlig betydelse för alla som följer i Jesu fotspår, för de försäkrar dem om att Satan inte kommer att kunna snärja eller fånga dem. Som individer befriar Gud oss dagligen från Satans fallgropar av fel och synd. ”Herrens ängel”, skrev psalmisten, ”läger sig runt omkring dem som fruktar honom och befriar dem.” (Psaltaren 34:7). Vilket betryggande löfte, och hur glada är vi inte att kunna göra anspråk på det när vi ber: ”Befria oss från det onda.”

Det finns en ännu större befrielse för Guds folk, för hela Kristi kyrka i den "första uppståndelsen" för att regera med Kristus. (Uppenbarelseboken 20:4,6). Jesus sade att helvetets portar inte ska kunna motstå hans sanna kyrka, och i uppfyllelse av detta löfte kommer helvetets portar – dödens tillstånd – att öppnas på vid gavel, och alla som har lidit och dött med Kristus kommer att befrias från döden och upphöjas till härlighet för att regera med honom under de tusen åren av hans rike.

För denna härliga befrielse har kyrkan väntat under alla århundraden av denna nuvarande evangeliets tidsålder. Kristi sanna lärjungar har vetat att denna befrielse inte skulle komma förrän han återvände. Paulus visste detta och skrev att en rättfärdighetens krona hade lagts undan för honom, som han skulle få vid en " " "den dagen", och tillade att alla som älskar Kristi återkomst också skulle få en "krona". – 2 Timoteus 4:8

I Jesu stora profetia om denna tidsålders slut – profetian där han identifierar så många av förhållandena i dagens värld – sade han till sina lärjungar: "När ni ser dessa saker" – och hans

lärlingar som lever nu ser dem – ”då ska ni se upp och lyfta era huvuden, för er befrielse är nära.” (Lukas 21:31,28). Det faktum att ”dessa saker” som Mästaren förutsade och som signalerar att kyrkans befrielse från denna nuvarande onda värld närmar sig, nu tydligt kan urskiljas i den dagliga nyhetsfloden, ger oss förtroende för att de sista kvarvarande av Kristi sanna efterföljare mycket snart kommer att befrias, upphöjas till härlighet, ära och odödlighet med honom, och att välsignelserna från hans efterlängtnade rike då kommer att börja strömma ut över en lidande och döende mänsklighet.

Vi ber: ”Befria oss från det onda”, inte bara för att vi längtar efter att bli fria från en ond värld, utan också för att vi vet att svaret på denna bön kommer att innebära svaret på vår andra bön: ”Ditt rike , kom. Ske din vilja på jorden, såsom i himmelen.” Sett på detta sätt är även den del av en kristens bön som betyder mest för honom samtidigt osjälvisk i sin synvinkel, eftersom den också omfattar rika välsignelser för hela mänskligheten.

Det är dessa böner som Gud är nöjd med, det vill säga osjälviska böner. Gud är nöjd när hans folk

söker individuell vägledning, förlåtelse och andlig styrka från honom, men han vill också att de ska intressera sig för alla som han älskar, nämligen hela mänskligheten. Vi visar vårt intresse för hans plan att välsigna människorna när vi ber: "Ditt rike komme", för det är genom det riket som han kommer att ge "en festmåltid med riklig mat för alla människor". Det är i det riket som döden kommer att uppslukas av segern och tårarna torkas bort från alla ansikten. Jesaja 25:6-8; Uppenbarelseboken 21:1-5

Framför allt, låt oss ständigt tacka Gud för hans kärlek som har ordnat med evig glädje för alla. Låt oss inte bara prisa honom individuellt i våra böner, utan också berätta för hela världen om hans kärlek. Berätta för dem att genom Kristus har det ordnats så att de kan leva, och att hans rike snart kommer att ge fred genom "Fredsfursten" och hälsa och liv för alla genom världens Förlossare och Frälsare.